

UZASADNIENIE

Decyzją z 20 listopada 2018 r., znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., na podstawie art. 114 ustawy z dn. 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2018 r., poz. 1270 ze zm.), po rozpoznaniu wniosku z 10 października 2018 r. odmówił T. F. prawa do ponownego przeliczenia emerytury.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że decyzją z dnia 3 lipca 2018 r. kapitał początkowy został ustalony prawidłowo na podstawie posiadanych dokumentów. Do stażu pracy przyjęto jako składkowe okres służby wojskowej od 29 sierpnia 1972 r. do 14 czerwca 1974 r., okres zatrudnienia w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie (...) od 10 kwietnia 1975 r. do 31 maja 1980 r. oraz okres zatrudnienia w S. (...) w B. od 9 czerwca 1980 r. do 13 kwietnia 1985 r. z wyłączeniem okresu urlopu bezpłatnego od 1 grudnia 1984 r. do 31 grudnia 1984 r. Łącznie 11 lat, 8 miesięcy i 13 dni. Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału przyjęto zarobki za lata 1977-1980 na podstawie zaświadczeń o zatrudnieniu i wynagrodzeniu Rp-7 z 29 stycznia 2018 r., a za lata 1980-1985 zarobki na podstawie przedłożonych kart wynagrodzeń. Za okres od 10 kwietnia 1975 r. do 31 grudnia 1976 r. brak jest udokumentowanych wynagrodzeń, dlatego przyjęto wynagrodzenie minimalne. Przedstawione angaże pozostają bez wpływu na wysokość podstawy wymiaru kapitału początkowego ponieważ zawierają jedynie informację o wynagrodzeniu w oparciu o stawkę godzinową, natomiast brak jest informacji o faktycznie przepracowanych godzinach. Wobec czego brak jest możliwości dokonania przeliczenia podstawy wymiaru świadczenia w oparciu o złożone dokumenty.

/decyzja – k. 18 plik I akt ZUS/

Odwołanie od ww. decyzji w dniu 7 grudnia 2018 r. wniósł T. F. domagając się uwzględnienia przy obliczaniu emerytury wynagrodzenia za lata 1975-1976 wynikającego z jego angaży, dodatkowo zaliczenia pracy w nadgodzinach.

/ odwołanie k. 9/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podnosząc argumentację tożsamą co w zaskarżonej decyzji.

/ odpowiedz na odwołanie k. 4/

Pismem procesowym z dnia 14 stycznia 2019 r. wnioskodawca wniósł o obliczenie mu emerytury uwzględniając prace na kilka etatów i w godzinach nadliczbowych.

/ pismo procesowe k. 8/

W piśmie procesowym z dnia 23 stycznia 2019 r. organ rentowy podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie. Podniósł, że przedstawione angaże pozostają bez wpływu na wysokość podstawy wymiaru kapitału początkowego ponieważ zawierają jedynie informację o wynagrodzeniu w oparciu o stawkę godzinową, natomiast brak jest informacji o faktycznie przepracowanych godzinach. Wobec czego brak jest możliwości dokonania przeliczenia podstawy wymiaru świadczenia w oparciu o złożone dokumenty.

/pismo procesowe k. 30/

Na rozprawie w dniu 11 lipca 2019 r., poprzedzającej wydanie wyroku, wnioskodawca doprecyzował swoje stanowisko wnosząc o uwzględnienie za okres od 20 września 1974 r. do 20 grudnia 1976 r. stawki wynagrodzenia 10,50zł/h plus dodatki, dodatki za polewaczkę, kosiarkę, w wysokości 32 zł premii dziennie, dodatki za prowadzenie maszyn. Wnioskodawca poparł odwołanie, pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie.

/ stanowisko procesowe stron protokół z rozprawy z dnia 11 lipca 2019 r. 00:00:50-00:08:26; 00:12:04-00:12:26 płyta CD k. 60/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony T. F. urodził się w dniu (...)

/okoliczność bezsporna/

W dniu 17 lipca 2018 r. T. F. złożył wniosek o emeryturę.

/wniosek o emeryturę k. 1-3 plik I akt ZUS/

Decyzją z dnia 14 sierpnia 2018 roku znak (...) - Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 17 lipca 2018 roku ustalił dla T. F. wysokość emerytury. W uzasadnieniu wskazał, że podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji kapitału początkowego zewidencjonowanego na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę.

-kwota zwaloryzowanego kapitału wynosi 217546,86 zł

-średnie dalsze trwanie życia wynosi 218,40 m-cy

-wyliczona kwota emerytury wynosi 996,09 zł

Wypłatę emerytury zawieszono z powodu pobierania świadczenia z KRUS.

/decyzja k. 6 plik I akt ZUS/

Wnioskodawca nie zaskarżył w/w decyzji.

/bezsporne/

W dniu 20 września 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wydał decyzję mocą której podjęto wypłatę zawieszzonego świadczenia.

/decyzja k.12 plik I akt ZUS/

W dniu 10 października 2018 r. ubezpieczony złożył wniosek o ponowne obliczenie emerytury wskazując, że pracował na kilku etatach i w godzinach nadliczbowych. Do wniosku dołączył świadectwa pracy i kopię dokumentacji osobowej.

/wniosek k. 14 plik I akt ZUS/

Decyzją z 20 listopada 2018 r., znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., na podstawie art. 114 ustawy z dn. 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2018 r., poz. 1270 ze zm.), po rozpoznaniu wniosku z 10 października 2018 r. odmówił T. F. prawa do ponownego przeliczenia emerytury.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że decyzją z dnia 3 lipca 2018 r. kapitał początkowy został ustalony prawidłowo na podstawie posiadanych dokumentów. Do stażu pracy przyjęto jako składkowe okres służby wojskowej od 29 sierpnia 1972 r. do 14 czerwca 1974 r., okres zatrudnienia w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie (...) od 10 kwietnia 1975 r. do 31 maja 1980 r. oraz okres zatrudnienia w S. (...) w B. od 9 czerwca 1980 r. do 13 kwietnia 1985 r. z wyłączeniem okresu urlopu bezpłatnego od 1 grudnia 1984 r. do 31 grudnia 1984 r. Łącznie 11 lat, 8 miesięcy i 13 dni. Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału przyjęto zarobki za lata 1977-1980 na podstawie zaświadczeń o zatrudnieniu i wynagrodzeniu Rp-7 z 29 stycznia 2018 r., a za lata 1980-1985 zarobki na podstawie przedłożonych kart wynagrodzeń. Za okres od 10 kwietnia 1975 r. do 31 grudnia 1976 r. brak jest udokumentowanych wynagrodzeń, dlatego przyjęto wynagrodzenie minimalne. Przedstawione angaże pozostają bez wpływu na wysokość podstawy wymiaru kapitału początkowego ponieważ zawierają jedynie informację o wynagrodzeniu w oparciu o

stawkę godzinową, natomiast brak jest informacji o faktycznie przepracowanych godzinach. Wobec czego brak jest możliwości dokonania przeliczenia podstawy wymiaru świadczenia w oparciu o złożone dokumenty.

/decyzja – k. 18 plik I akt ZUS/

Ubezpieczony w okresie od 10 kwietnia 1974 r. do 31 maja 1980 r. pracował w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie (...), kolejno na stanowiskach: kierowca ciągnika, portier, ogrodnik terenów zielonych, ostatnio z wynagrodzeniem 13 zł/h plus premia zgodnie z regulaminem premiowania.

/świadcstwo pracy k. nienum. akt osobowych/

Umowę o pracę podpisał w dniu 10 kwietnia 1974 r. na czas próbny następnie po jego zakończeniu na czas nieokreślony z wynagrodzeniem w kwocie 10,50 zł/h.

/umowa o pracę k. nienum. akt osobowych/

Przeciętny wymiar czasu pracy wynosił 8 godzin dziennie.

/zeznania wnioskodawcy e-protokół rozprawy z dnia 11 lipca 2019 r. 00:00:50-00:08:26 płyta CD k. 60 w zw. z e-protokół rozprawy z dnia 26 marca 2019 r. 00:01:17-00:07:19 płyta CD k.37/

Z dniem 1 sierpnia 1976 r. ubezpieczonemu powierzono obowiązki kierowcy samochodu dostawczego (...) i przyznano wynagrodzenie w kwocie 7,50 zł/h plus za rodzaj powierzonego pojazdu 2,50 zł/h plus 4 zł dziennie za OC plus 28 zł dziennie za czynności spedycyjno-rozliczeniowe.

/angaż k. nienum. akt osobowych/

Z dniem 20 września 1976 r. ubezpieczony został uznany przez lekarza neurologa za niezdolnego do wykonywania pracy w charakterze kierowcy lub pracy na wózkach na okres 3 miesięcy. W okresie tym wykonywał pracę ogrodnika terenów zielonych. Zajmował się trawnikami, sypaniem piachu i odkuwaniem chodników.

/zaświadczenie k. nienum. akt osobowych, zeznania wnioskodawcy e-protokół rozprawy z dnia 11 lipca 2019 r. 00:00:50-00:08:26 w zw. z 00:11:42-00:12:04 płyta CD k. 60/

Wykonując zobowiązanie Sądu Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. dokonał hipotetycznego wyliczenia emerytury z przyjęciem:

- za okres od 10 kwietnia 1974 r. do 31 lipca 1976 r. – 10,50 zł/h

- za okres od 1 sierpnia 1976 r. do 19 września 1976 r. $-(7,50 \text{ zł/h} + 2,50 \text{ zł/h}) = 10, \text{zł/h} + 32 \text{ zł}$ dziennie – za okres 20 września 1976 r. do 20 grudnia 1976 r. -7,50 zł/h bez dodatków

- za okres 21 grudnia 1976 r. do 31 grudnia 1976 r. $-(7,50 \text{ zł/h} + 2,50 \text{ zł/h}) = 10, \text{zł/h} + 32 \text{ zł}$ dziennie

Hipotetyczny wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego z lat 1975-1984 wynosi 60,92 %.

Hipotetyczna emerytura na dzień jej przyznania 17 października 2018 r. wynosi 1.014,43 zł po waloryzacji od 1 marca 2019 r. wynosi 1.043,44 zł.

/pismo procesowe z dnia 16 maja 2019 r. k. 46, wyliczenia ZUS k.47-56/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się zarówno w aktach sprawy jak i w aktach rentowych oraz na podstawie zeznań wnioskodawcy. Sąd pominął zeznania świadków M. W. i C. C.. Świadczenie pracowali z wnioskodawcą w spornym okresie, ale ich wiedza na temat wynagrodzenia wnioskodawcy jest znikoma,

zeznaną jedynie, że ubezpieczony mógł mieć dodatki, nie są w stanie sprecyzować kwot ani wynagrodzenia ani dodatków.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje w części na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art.114 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. , poz.1270), prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość.

Możliwość wzruszenia decyzji rentowych polega przede wszystkim na niwelowaniu tzw. wad materialnoprawnych, czyli uchybień organu rentowego w zakresie rozstrzygania o faktach warunkujących nabycie prawa do emerytur i rent albo zaniedbań samych ubezpieczonych wywołanych nieporadnością w dokumentowaniu prawa do świadczeń lub niedostateczną znajomością warunków, od których spełnienia zależy przyznanie uprawnień ubezpieczeniowych.

Niezbędnym warunkiem ponownego ustalenia prawa do świadczeń jest powołanie nowych dowodów lub wskazanie okoliczności istniejących przed wydaniem decyzji rentowej, które mogą mieć wpływ na istnienie tego prawa. Prawo do świadczenia należy ustalić ponownie (na wniosek zainteresowanego albo z urzędu), jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji zostaną przedłożone nowe dowody albo ujawnione okoliczności wskazujące na błędność decyzji. Zwrot „nowy dowód” obejmuje zarówno przypadki ujawnienia dowodów istniejących przed wydaniem decyzji, jak i sytuacje zgłoszenia dowodów uzyskanych po wydaniu decyzji, pod warunkiem że wynikają z nich fakty powstałe przed tym momentem. Zwrot „ujawnione okoliczności” oznacza zarówno okoliczności faktyczne, jak i okoliczności sprawy, czyli nie tylko fakty, których ustalenie warunkuje wydanie decyzji, lecz także wszelkie zachowania uczestników postępowania w sprawie ustalania prawa. Należy więc przyjąć, że „ujawnione okoliczności” to określane w przepisach prawa materialnego fakty warunkujące powstanie uprawnień ubezpieczeniowych oraz uchybienia normom prawa materialnego lub/i procesowego wpływające na dokonanie ustaleń w sposób niezgodny z ukształtowaną ex lege sytuacją prawną zainteresowanego (Jankowska Karina, Jędrasik-Jankowska Inetta, Komentarz do ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, (w:) Prawo do emerytury. Komentarz do ustaw z orzecznictwem, komentarz do art.114).

Ubezpieczony T. F. urodził się (...), a zatem jego emerytura musiała zostać ustalona w oparciu o art.26 ww. ustawy.

W myśl wskazanego artykułu emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art.25 (podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art.24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art.173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art.40a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust.1a i 1b oraz art.185) przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust.5 i art.183.

Zgodnie zaś z § 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. Nr 237, poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Należy podkreślić, iż Sąd nie jest związany ograniczeniami dowodowymi określonymi dla dowodzenia przed organami rentowymi, co wynika z treści art. 473 k.p.c. i sprawia, że każdy fakt może być dowodzony wszelkimi środkami, które Sąd uzna za pożądane, a ich dopuszczenie za celowe.

Wskazana regulacja § 21 ust. 1 powołanego rozporządzenia stanowiąca odpowiednik obowiązującego do dnia 23 listopada 2011 roku § 20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno - rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń wyznacza kierunek postępowania dowodowego, nie oznacza to jednak aby wysokość uzyskiwanego uposażenia nie mogła być wskazana i w inny sposób, tak przy pomocy pisemnych środków dowodowych pochodzących od pracodawcy, czy też nawet dowodów pośrednich, nie wyłączając zeznań świadków - aczkolwiek wskazujących wprost na wysokość wynagrodzenia danego zainteresowanego (tak stanowi m. in. teza wyroku Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 1997r. - II UKN 186/97, OSNAP 1998/11/324, a także wyroki: Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 4 marca 1997r. - III AUa 105/97, Apel. W-wa 1997/2/7, Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 27 czerwca 1995 - III Aur 177/95, OSA 1996/10/32, czy Sądu Apelacyjnego Białymstoku - III Aur 294/93, PS - wkład. 1994/3/6).

Mając powyższe na uwadze Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe obejmujące analizę dostępnej dokumentacji związanej ze spornymi okresami zatrudnienia wnioskodawcy, co dało Sądowi podstawę do oceny prawidłowości zaskarżonych decyzji w świetle zarzutów podniesionych w odwołaniu.

Wysokości wynagrodzenia lub danego składnika wynagrodzenia nie można ustalać w sposób przybliżony, ale pewny, na podstawie konkretnego dokumentu bądź jego kopii, który zachował się w dokumentacji osobowej ubezpieczonego. Chodzi tutaj o umowy pracę czy angaże, w których zawarte są dane dotyczące wynagrodzenia. W takim wypadku uwzględnić można składniki wynagrodzenia, które są pewne, wypłacane były w danym okresie, stałe i w określonej wysokości (por. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 18 stycznia 2012 r., III AUa 1555/11, LEX nr 1113058).

Na mocy art. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 1919 roku „o czasie pracy w przemyśle i handlu” (tj. Dz.U.33.94.734) czas pracy wszystkich pracowników, zatrudnionych na mocy umowy w przemyśle, handlu, górnictwie, komunikacji i przewozie oraz innych zakładach pracy, choćby na zysk nie obliczonych, a prowadzonych w sposób przemysłowy, niezależnie od tego, czy te zakłady pracy są własnością prywatną, czy państwową, czy też organów samorządowych wynosi bez wliczenia przerw odpoczynkowych najwyżej 8 godzin na dobę, w sobotę 6 godzin na dobę i nie może przekraczać 46 godzin na tydzień.

Zgodnie zaś z art. 129 § 1 kp w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 1975 roku czas pracy nie może przekraczać 8 godzin na dobę i 46 godzin na tydzień.

W ocenie Sądu, w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, dokumentacja z okresu zatrudnienia ubezpieczonej w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie (...) w postaci angaży za lata 1974 -1976 wskazuje wysokość wynagrodzenia wnioskodawcy w sposób niewątpliwy.

W ocenie Sądu w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zachodzą podstawy do uwzględnienia przy ustalaniu podstawy wymiaru kapitału początkowego a co za tym idzie podstawy należnej wnioskodawcy emerytury wykazywanych przez niego zarobków jakie otrzymywał będąc zatrudnionym w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie (...). Wysokość dochodów uzyskiwanych w poszczególnych latach określa umowa o pracę i późniejsze angaże. Zatem uprawnionym było przyjęcie tak określonego w tych dokumentach wynagrodzenia nie zaś - jak przyjął organ rentowy - najniższego obowiązującego w tamtym czasie w gospodarce społecznej.

Sąd uznał natomiast, iż żądanie odwołującego w zakresie uwzględnienia przy obliczaniu emerytury pracy w godzinach nadliczbowych jest niezasadne. Wnioskodawca na poparcie swoich twierdzeń nie przedstawił żadnych dowodów. Nie wiadomo więc czy rzeczywiście pracę w godzinach nadliczbowych wykonywał a jeśli tak w jakiej niewątpliwej wysokości to wynagrodzenie zostało mu wypłacone. W ocenie Sądu same twierdzenia odwołującego się w tym zakresie nie są wystarczające, a jak już zostało wskazane powyżej sąd w postępowaniach z ubezpieczeń społecznych nie może

orzekać w oparciu o domniemania, tylko w oparciu fakty wynikające m.in. z dokumentów. W postępowaniu z zakresu ubezpieczeń społecznych stosuje się te same reguły dowodzenia jak w zwykłym procesie cywilnym. W szczególności zastosowanie mają art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. W myśl art. 6 kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 459) ciężar udowodnienia spoczywa na osobie, która z faktu wywodzi skutki prawne.

Dodatkowo Sąd Okręgowy uznał za niezasadne żądanie ubezpieczonego uwzględnienia za cały okres kwoty 10,50 zł/h plus dodatki. W pierwszej kolejności należy wskazać na umowę o pracę, która określiła jego wynagrodzenie w kwocie 10,50 zł/h, obowiązywała do otrzymania angażu z dnia 1 sierpnia 1976 r. Zgodnie z tym angażem ubezpieczonemu przysługiwało wynagrodzenie w kwocie 7,50 zł/h plus 2,50 zł/h dodatku za pojazd plus 4 zł dziennie za OC plus 28 zł dziennie za czynności spedycyjno-rozliczeniowe. Takie wynagrodzenie przysługiwało mu w okresie od 1 sierpnia 1976 r. do 19 września 1976 r. oraz od 21 grudnia 1976 r. do 31 grudnia 1976 r. W okresie od 20 września 1976 r. do 20 grudnia 1976 r. ubezpieczony otrzymywał wynagrodzenie w kwocie 7,50 zł/h bez dodatków z powodu niezdolności do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy, na którym przysługiwały w/w dodatki. Sam zaś wnioskodawca przyznał, że w tym okresie wykonywał pracę ogrodnika terenów zielonych. Zatem żądanie ubezpieczonego przyjęcia za cały okres sporny wynagrodzenia w kwocie 10,50 zł/h za godzinę jest niezasadne.

Wskazać należy, iż nie jest rzeczą sądu zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Ponownie podkreślenia wymaga, iż obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Stanowisko takie zawarł Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 grudnia 1996r. sygn. akt I CKU 45/96 (opubl. OSNC z 1997r., z.6-7, poz.76). Podobnie, w wyroku z 7 października 1998 r., II UKN 244/98, OSNAPiUS 1999, nr 20, poz. 662, Sąd Najwyższy stwierdził nawet, że od 1 lipca 1996 r. nastąpiło zniesienie zasady odpowiedzialności sądu za wynik postępowania dowodowego, także w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych.

Mając na uwadze wskazane okoliczności, Sąd zobowiązał organ rentowy do dokonania wyliczenia hipotetycznej wysokości emerytury wnioskodawcy przy uwzględnieniu danych o wysokości zarobków wynikających z przedłożonych dokumentów. Organ rentowy dokonał stosownego wyliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego, który to przy przyjęciu wysokości uposażenia wynikającej z umowy o pracę i angażu wyniósł 60,92 %, a następnie dokonał przeliczenia emerytury, która wyniosła 1.014,43 zł. Powyższe hipotetyczne wyliczenie przy przyjęciu wskazanych założeń nie było kwestionowane przez stronę odwołującą w związku z tym Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, iż było wystarczające do poczynienia ustaleń i wyliczenia należnych wnioskodawcy świadczeń.

Na mocy art. 129 ust. 1 ustawy świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

Wnioskodawca dokumenty pozwalające na ustalenie wysokości jego zarobków, załączył dopiero do wniosku o ponowne przeliczenie emerytury z dnia 10 października 2018 r. Z tych też względów możliwym jest przeliczenie należnej mu emerytury dopiero od 1 października 2018 r. tj. miesiąca w którym de facto ujawniono te okoliczności - zgłoszono wniosek.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy w Łodzi na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i przeliczył emeryturę wnioskodawcy T. F. od dnia 1 października 2018 r., z zastosowaniem wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego obliczonego z lat 1975-1984 w wysokości 60,92 %, a w pkt 2 na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. w pozostałej części odwołanie jako bezzasadne oddalił.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi ZUS z aktami rentowymi.

29 VII 2019 roku.